

סיום תפקידי כמנהל השירותים הוטריריים

ד"ר עודד ניר

מכתב הפרידה מקהיליית הרופאים הוטריריים

נשקלות עתה למול אלו של בעלי החיים, שהפכו גם הן למוחלטות. במצב עניינים זה, אמיתות של פעם, כולל אלו הקשורות ישירות בבריאות האדם, כמו הטיפול במחלת הכלבת, הפכו למוקד התקפה חסרת רסן של גורמים שהאיזון הוא מהם והלאה.

צמצום והקפאת תקנים מתמשכים על רקע מתן אי לגטימציה לשירות הציבורי, הביאו לכך שאנו עדים להזדקנות המערכות הביצועיות והמחקריות ללא יכולת להכשיר דור המשך מחד, ולגלישה מהירה למצב בו היעדר תקני כוח אדם יימנעו מאתנו מלהבטיח ביטחון מינימלי בכל השטחים עליהם אנו מופקדים מאידך. פתרון הקסם בו מנפנים, הפרטה של השירותים הוטריריים, אינו מבטיח שינוי במצב זה.

בתקופת שירותי שמתי דגש על שקיפות ואמינות של כלל המערכת ושל הרופאים בשרות הציבורי. בהקפדה על עקרונות אלה, גם גיבשנו את מעמדנו האמין בקרב הרשויות הוטריריות בעולם וגם הצלחנו להשתלט על מחלות אנדמיות מגפתיות כדוגמת מחלת הניו-קסל בעופות.

עצמאותם של השירותים הוטריריים הוא נכס עיקרי עליו מוטל על כולנו לשמור. בהחלטת הממשלה מס. 2541 מיום 29.9.2002 נקבע שמנהל השירותים הוטריריים ימונה באמצעות ועדה לאיתור מועמדים ולא באמצעות מכרז, כמקובל. החלטה זו התקבלה בשל היות המשרה "...מאופיינת בהיבט מקצועי ורגולטורי, שהעומד בראשה מופקד על שמירת האינטרס הציבורי ובשל כך נדרשת ממנו עצמאות ואי תלות מקצועית..."

עד שתוקם הועדה ותבחר במועמד מתאים ימלא את מקומי כמנהל השירותים הוטריריים בפועל ד"ר משה חיימוביץ, סגן מנהל השירותים הוטריריים ומנהל השירותים הוטריריים בשדה. אני מאחל לו הצלחה. אני מאחל לכם עבודה פורייה וחג אביב שמח. ■

בסוף חודש זה אני מסיים תקופה של חמש שנים כמנהל השירותים הוטריריים ויוצא לגמלאות לאחר ארבעים ואחת שנות עבודה כרופא וטריר, מהן שלושים ושש שנים כרופא קליני, וחמש שנים כרופא ראשי ב"החקלאית".

תקופת שירותי כמנהל השירותים הוטריריים לוותה בשינויים הנמשכים במקצוע, בשירות הממשלתי ובתדמיתו בדעת הקהל. הליך הכרסום במעמד שירות המדינה בכלל ובזה של השירותים הוטריריים בפרט, המלווה בחשיפה לביקורת ציבורית ומשפטית, נמשך והתעצם בתקופה זו. התקשורת, הכתובה והאלקטרונית, הפכה לזירה עיקרית, בה נקבעת תחילה דעת הקהל, לאחר מכן דעת המחוקק, ולבסוף תרמה גם לגיבוש השקפת עולמה של הרשות המשפטית. חונכתי כוטרירי האמון על מחלות סוסים וחיות משק, וליוויתי את השתלבותו של מקצוע הוטריריה ברפואת עופות ולאחר מכן ברפואת דגים. נקודת הכובד של הרפואה הקלינית עברה לזו של חיות מחמד. בתקופת שירותי כמנהל השירותים הוטריריים קבלו 497 רופאים חדשים רשיונות קבע לעסוק ברפואה וטרירית. רובם ככולם בחרו ברפואה הקלינית של חיות מחמד כיעודם המקצועי.

נכנסתי לתפקידי ואני מסיים אותו כאשר בארץ, בפסק זמן של חמש שנים, מוקדים פעילים של מחלת הפה והטלפיים. בעוד שמניעת מחלות בעלי חיים היא עדיין ייעודם המרכזי של השירותים הוטריריים, הפכה בטיחות המזון, על היבטיה הרחבים, כמוקד העיקרי בו אנו מוצאים עצמנו במרכז העשייה והעניינים. התמודדותנו עם מחלת סגת המוח היא דוגמה אופיינית למהפך זה.

כשהתחלתי עבודתי במקצוע, עמד האדם במרכז הוטריריה. טובתו המוחלטת איבדה את מעמדה מאז, הן בעיני המחוקק והן בידי הרשות המשפטית, וזכויותי

רופאים וטריריים

התאחדות מגדלי בקר שולחת זר פרחים לעודד, עם סיום תפקידו כמנהל השירותים הוטריריים בישראל. עודד פעל בנחישות ובעקשנות, לשמור על רפואת עדר בעלי החיים בישראל מחד ובריאות הציבור מנגד. אין ספק שלעודד יש תרומה מתמשכת לטפוח הקלאות ישראלית ומשק בקר הנאחז בקרקע ושומר על ערכים ואחדות. אנחנו מאחלים לעודד בריאות והצלחה רבה בהמשך דרכו כ"פנסיונר פעיל"